

Reisverslag hulptransport naar de Oekraïne 2010

Begin van dit jaar is de Dorcaswerkgroep Herwijnen begonnen met de voorbereidingen van het hulptransport in september 2010. Nadat de lijst van hulpgoederen binnen was kon er gezocht worden naar de spullen. Diverse acties werden op touw gezet. Met name de kledingacties, voedselacties, potgrondactie en rugzakacties op de scholen. Maries Kieskamp en Leonard Bogerd zouden de auto regelen. In 1^e instantie werd de auto dit jaar niet gesponsord door G. de Jong i.v.m. de economische malaise in de transportsector. Mede daarom hebben Maries en Leonard weer een

sponsoractie op touw gezet om de auto betaald te krijgen. Dat werd een enorm succes met als klap op de vuurpijl dat een week voor vertrek G. de Jong de auto toch gratis beschikbaar stelde omdat de bedrijfsresultaten minder slecht waren dan van te voren gedacht. Op de scholen in de omtrek zijn er rugzakacties gehouden. Naar aanleiding hiervan gaf Ans de Kock aan, leerkracht van de School met de Bijbel uit Herwijnen, dat ze graag eens mee zou gaan met het hulptransport om de reis te volgen. Op deze manier

kunnen de kinderen de rugzakjes volgen door middel van verhalen, foto's en filmmateriaal. De groep werd aangevuld met Ria van der Meijden, een lid van de ouderraad. Als vijfde persoon ging de voorzitter van de werkgroep, Henk van Wijgerden mee. Dit was voor Henk de 20ste reis richting het Oostblok. Maries was al vaker mee geweest, maar Leonard, Ria en Ans gingen voor de eerste keer mee. Door Henk's ervaring konden wij met een gerust hart mee op pad gaan. Hij heeft ons ook veel verteld over het reilen en zeilen in het Oostblok.

Na heel veel vergaderingen, overleg en werk werd op dinsdag, 14 september in de stromende regen de vrachtauto van G. de Jong uit Schoonrewoerd geladen. Er ging van alles mee: kleding, voedselpakketten, fietsen, kasten, stoelen en heel veel rugzakken. We zijn om 18.15 uur begonnen en om 21.30 uur waren we klaar. Na het laden zijn de chauffeurs, Maries en Leonard, weer terug gereden naar de weegbrug. Na de tweede weging blijkt het netto ladinggewicht 21.500kg. Daarna hebben ze bij een firma in Herwijnen maar liefst 250 liter diesel getankt. Woensdag zijn ze in Andijk geweest om een paar producten bij te laden en voor de douane controle. Dit was zo gebeurd. De vrachtwagen kon terug naar Schoonrewoerd en stond klaar om te vertrekken.

Donderdagmorgen om 4.00 uur vertrekt de vrachtwagen naar Herwijnen. Daarvandaan, na een opening, begint de reis echt om 5.15 uur. De hele dag wordt er gereden. Henk, Ria en Ans hebben 1240 km achter de vrachtwagen aangereden. We kwamen bij de Oostenrijkse / Hongaarse grens aan. Daar hebben we geslapen en gegeten. De volgende morgen zijn we verder gereden naar de belangrijkste grens, Zahanoy-Chop, de grens van Hongarije naar Oekraïne. We hebben zo'n 300 km gereden totdat we rond 17.00 bij de grens waren. Na ongeveer 4 uur was het busje over de grens. We gingen naar het kindertehuis in Nagydobrony. Hier zouden we de komende dagen overnachten.

De vrachtwagen heeft meer tijd nodig gehad. Na 12 ½ uur waren zij de grens over. Zij reden gelijk door naar het Dorcas kantoor in Szurte. Hier is de volgende dag de vrachtwagen gelost. Om half één kwam het bericht dat de vrachtwagen leeg mocht. Een douanebeambte heeft alles gecontroleerd. Alles wat in de vrachtwagen zit moet nu naar de loods gebracht worden. Ongeveer 20 mannen hebben ons hiermee geholpen. En ja hoor, rond half 4 was de vrachtwagen leeg. Alle papieren werden gecontroleerd. Alles was goed. De loods werd opnieuw verzegeld. Op het hoofdkantoor van de douane in Kiev moet eerst alles opnieuw worden nagekeken, daarna wordt alles vrijgegeven. Dit duurt ongeveer 3 weken. Daarna brengt de plaatselijke Dorcasgroep alles bij de mensen die het ontzettend hard nodig hebben. We hebben wel snoepzakjes, sinaasappelen en andere dingen uitgedeeld die we meegenomen hebben vanuit Nederland.

Nadat de mannen de vrachtwagen hadden gelost hebben we genoten van een uitgebreide lunch in het Dorcaskantoor. Na de lunch heeft Ference, een Dorcas medewerker uit Szurte, ons meegenomen naar een zigeunergroep waar Maries 4 jaar geleden was geweest. Zijn zus had een gitaar beschikbaar gesteld. Maries wilde hem graag aan Joseph geven. Deze was er erg blij mee. Zijn oude gitaar werd gelijk doorgegeven aan zijn petekind, die les van hem kreeg. Joseph heeft voor ons op zijn gitaar gespeeld en werd begeleid door zang van de kinderen. Toen we terug waren in het kindertehuis hebben we gegeten en zijn we op tijd naar bed gegaan om voldoende energie op te doen voor de nieuwe dag.

Zondagmorgen zijn we op tijd opgestaan om de klussers te verwelkomen en om samen naar de kerkdienst van 10 uur te gaan. Maar helaas kwamen ook zij niet snel de grens over, zodat de dienst werd verzet naar 12 uur. De weg naar de kerk was door het natte weer moeilijk begaanbaar. Halverwege het pad moesten we de busjes laten staan, omdat we niet door de modder konden. Te voet zijn we

toen naar het Roma zigeunerkerkje gelopen (geglibberd) waar we hartelijk werden ontvangen. De dienst werd begonnen met zang begeleid op de gitaar. We hebben weinig kunnen volgen, omdat

alles in het Hongaars ging. Het was een bijzondere ervaring om samen het onze Vader te bidden en samen de lof aan God te brengen door zang, muziek en klappen. Na de dienst hebben we ook hier het één en ander kunnen uitdelen wat erg werd gewaardeerd.

Daarna zijn we teruggereeden naar het kindertehuis voor een warme maaltijd die was bereid door de mensen van het kindertehuis.

Na de warme maaltijd hebben we nog 2 projecten van Dorcas bezocht. Eerst zijn we naar een groep Roma zigeuners gereden in Janoshi. Zij worden ondersteund en geholpen door Dorcas en een plaatselijke organisatie waar Dorcas een samenwerkingsverband mee heeft. De plannen, die inmiddels bij de plaatselijke gemeente liggen, zijn om hier nieuwe huisjes te gaan bouwen en ook worden hier later voedselpakketten bezorgd. We zijn letterlijk door de modder naar de

mensen toegegaan. Ze lieten ons hun "woning" zien, die in onze ogen mensonwaardig is. De dieren in onze stallen hebben het nog beter. Wij hebben een "2 kamerwoning" gezien waar ze met 20 personen in woonden. Ongelooflijk als je ziet hoe deze mensen met elkaar leven.

We zijn vanuit hier naar een ander project, het zogenaamde "Greenhouse-project" gereden. Met het Greenhouse-project heeft het gezin wat wij bezochten, een lening van ongeveer €2500, - gekregen van Dorcas. Van dit geld heeft Dorcas een kas gebouwd waarin nu tomaten en rozen worden verbouwd. Zij krijgen daarbij advies vanuit Nederland. Het gezin betaald iedere maand een klein gedeelte van de lening af zodat het gezin toch nog kan profiteren van de opbrengst van de tomaten en rozen.

Daarna zijn we teruggereden naar het kindertehuis waar we met elkaar koffie hebben gedronken. Om half 7 zijn de klussers vertrokken richting camping.

Maandagmorgen zijn we om 6 uur vertrokken richting de grens. Daar was het erg "rustig" zodat we dachten allemaal snel over te zijn. Dit viel wat tegen. Henk, Ria en Ans waren na 2 uur de grens over. Zij hebben daar een uur gewacht op de vrachtwagen, maar helaas, ze kwamen niet, Na telefonisch

bericht van Maries hebben we besloten om niet langer te wachten en naar de camping te gaan. Op de camping hebben we de klusgroep aangemoedigd en van koffie, thee en brood voorzien. Ria en Ans hebben samen de camping uitgebreid bekeken en waren behoorlijk onder de indruk van wat ze zagen. Het is mooi om te zien hoe er telkens door verschillende groepen op de camping wordt geklust.

Om half 5 kregen we bericht dat de vrachtwagen over de grens was. De jongens werden met vlag en wimpel ingehaald door Henk en de rest. Janos verzorgde een heerlijke maaltijd voor ons.

Helaas moesten Henk, Ria en Ans aan de terugreis beginnen. De reis verliep voorspoedig, doordat het weer meezat en we niet in een file terechtkwamen. Om 16.00 uur werden we ontvangen met koffie en iets lekkers bij Anja de Vries. Gezamenlijk hebben we afgesloten en keken we terug op een onvergetelijke reis.

Veel hebben we meegemaakt en we zullen het niet vergeten. Dankbaar zijn we dat God ons heeft geleid en dat we de grens over konden komen. Dankbaar zijn we voor de ontmoetingen die we hadden met de mensen daar. Dank ook voor alle mensen, die met ons mee hebben geleefd en die deze reis hebben mogelijk gemaakt. Dank ook aan alle sponsors! Zonder hun is een hulptransport als deze niet mogelijk. We hebben door eigen ervaring gezien dat het werk van Dorcas daar ter plaatse zijn vruchten afwerpt en hopen dat er nog vele projecten mogen worden opgezet en worden afgerond.

De transportgroep, Maries, Leonard, Ria, Henk en Ans.